

FOAIE PAROHIALĂ

29 octombrie - 4 noiembrie 2023

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Rugăciunea Papei Francisc pentru misiuni

Tatăl nostru, unicul tău fiu Isus Cristos, înviat din morți,
a încredințat ucenicilor săi misiunea de „a merge
și a face ucenici la toate neamurile”.

Tu, Doamne, ne amintești că prin botez
am devenit părtași la misiunea Bisericii.

Prin darurile Spiritului Sfânt,
dă-ne harul să vestim Evanghelia,
să fim curajoși și plini de zel,
astfel încât Biserica Ta
să fie sarea pământului
și lumina lumii.

Ajută-ne, Doamne, să răspândim în jurul nostru
dragostea mântuitoare și mila lui Isus Hristos.

Că ție se cuvine toată cinstea și mărirea
În vecii vecilor,
Amin.

Tatăl nostru ...
Născătoare de Dumnezeu ...
Mărire Tatălui ...

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Marta Baba, Simona Mirea, Ioana-Florica Costin, Leonida Pop, Monica Costea și Maria Pop**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Duminica Învierii fiicei lui Iair

Isus se întoarce din regiunea Gadarenilor, după ce a alungat legiunea de demoni din viața unuia dintre ei. Dar cum împreună cu legiunea, oamenii își pierd și porcii, ies cu toții în fața Mantuitorului pentru a-l ruga să plece de la ei. Dumnezeu respectă dintotdeauna libertatea oamenilor și de aceea Isus pleacă de la ei și se întoarce de cealaltă parte a lacului, unde întâlnește o altă mulțime. De această dată este așteptat, dorit, așa cum ne spune și evanghelia. Acesta este de fapt și primul pas în credință: dorința interioară și așteptarea, ca premise ale unei întâlniri cu Dumnezeu. Pasul următor este cel pe care îl face femeia bolnavă, atingându-se de haina Mântuitorului. O atingere plină de încredere în puterea vindecătoare a lui Isus. O atingere diferită de cea a mulțimii, care îl îmbrânțește pe Fiul lui Dumnezeu. Nu toți sunt însă dispuși să facă acest ulterior pas în credință, mulți rămânând doar prin preajmă curioși probabil să vadă ce minuni se mai întâmplă, dar fără a se apropia cu adevărat, fără a dori cu adevărat ca viața lor să se atingă de Dumnezeu.

La fel se întâmplă de multe ori și în viața noastră. Ne apropiem de Biserică, trupul mistic al lui Cristos, însă nu întotdeauna dorim să ne lăsăm cu adevărat atinși de Isus. Fiecare fărâma de har are în sine puterea să ne schimbe cu totul, să oprească scurgerile de viață ale sufletului nostru. Însă la fel ca sămânța aruncată din abundență, harul are nevoie de pământul bun, fără spinii grijilor, fără pietrele superficialității. Doar când rugăciunea va deveni dialog vital cu Dumnezeu, iar sacramentele Bisericii atingerea plină de încredere a Cămășii lui Cristos, viața noastră se va schimba cu adevărat.

Aceeași diferență, ca cea dintre atingere și îmbulzeală o vedem și în cazul lui Iair. Există din nou o mulțime care-l întâmpină, însă cu râsetele și batjocurile celor care par să facă parte din alaiul morții, convinși că nimeni și nimic nu poate birui o astfel de concluzie tragică a vieții. Isus îi scoate afară din casă fără jumătăți de măsură. Cam așa ar trebui să procedăm și noi, scoțând din casa sufletului nostru tot ceea ce are miros de moarte, chiar dacă se ascunde sub înfățișarea interesantă a unor gânduri, sentimente ori aparențe de profunzime intelectuală. Aceasta este de fapt și invitația pe care o ascultăm la fiecare Sfânta Liturghie: „toată grija cea lumească de la noi să o lepădam”. Odată ce casa e liberă de astfel de musafiri nedoriti, atingerea lui Cristos redă viață celei ce părea fără nici o speranță, și noua împreună cu ea. Să căutăm zi de zi această eliberatoare atingere, exorcizând din sufletele noastre teama de moarte și disperarea: Isus este viața și speranța noastră!

PS Claudiu,
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla